

ת"פ 60454/06/16 - מדינת ישראל נגד טל ויזמן - נוכח

בית משפט השלום בקריית גת

03 יולי 2017

ת"פ 60454-06-16 מדינת ישראל נ' ויזמן

בפני כב' הסגנית נשיאה ד"ר נגה שמואל-מאיר

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד עמית חומרי - נוכח

נגד

טל ויזמן - נוכח

ע"י ב"כ עו"ד אכרם חסונה - נוכח

המאשימה

הנאשם

גזר דין

א. רקע עובדתי

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בכתב אישום מתוקן, הכולל שלושה אישומים כדלקמן:

· על פי הנתען באישום הראשון, ביום 02.03.2016 בשעה 15:40, החזיק הנאשם לצריכתו העצמית בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 0.8463 גרם נטו.

בגין כך, הורשע הנאשם בעבירה של **החזקת סם לצריכה עצמית**, לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "**פקודת הסמים**", "**הפקודה**").

· על פי הנתען באישום השני, ביום 31.03.2016 בשעה 17:53 או בסמוך לכך, התקשר אל הנאשם סוכן סמוי שהופעל על ידי משטרת ישראל (להלן: "**הסוכן**") וביקש במחיר "חמש חמש", כשהכוונה ל- 550 ₪. הנאשם והסוכן סיכמו לדבר כעבור שעה. וכך, בשעה 18:44 או בסמוך לכך, התקשר הנאשם אל הסוכן והשניים סיכמו להיפגש בעוד כמה דקות בסמוך לביתו של האחרון.

בנסיבות אלה, בשעה 19:18 או בסמוך לכך, הגיע הנאשם ברכבו סמוך לביתו של הסוכן. במעמד זה, הנאשם מסר לידי הסוכן של הסוכן סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 0.7369 גרם נטו, וזאת בתמורה ל- 550 ₪.

בגין אלה, הורשע הנאשם בעבירה של **סחר בסמים מסוכנים**, לפי סעיפים 13 ו-19א לפקודת הסמים.

· על פי הנתען באישום השלישי, ביום 20.06.2016 בשעה 05:30, החזיק הנאשם במגירה ליד המיטה בסם מסוכן מסוג חשיש במשקלים 0.3391 ו-0.2561 גרם נטו.

בגין כך, הורשע הנאשם בעבירה של **החזקת סם לצריכה עצמית**, לפי סעיפים 7(א) ו-7(ג) סיפא לפקודת הסמים.

2. הצדדים לא הגיעו להסדר בעניין העונש (למעט בכל הנוגע לרכיב הקנס), אך הוסכם כי הנאשם יופנה לשירות

המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינו. כן הוסכם, כי כל צד יהיה רשאי לטעון לעניין העונש כראות עיניו.

3. עוד קודם לקבלת **תסקיר** ובו המלצות לעניין העונש, הגיש שירות המבחן "תסקיר ביניים" העוסק בשאלה של הקלה בתנאי השחרור, ובו גם פירוט אודות ההליך הטיפולי שעבר הנאשם, כאשר ברי כי הדבר רלוונטי גם לשאלת העונש. וכך, בתסקיר זה נמסר כי במסגרת צו פיקוח מעצר, הנאשם השתלב בקבוצה טיפולית לעצורי בית בעיר אשקלון, אליה הוא הקפיד להגיע גם לאחר חזרתו לאשדוד, עיר מגוריו. כמו כן, נמסר כי השתתפותו של הנאשם במפגשים הקבוצתיים ובשיחות הפרטניות אופיינו במחויבות גבוהה ושיתוף פעולה מלא. הנאשם היה שותף פעיל בקבוצה, שיתף מעולמו ובעבירות שביצע, וערך בחינה וביקורת של בחירותיו ודפוסיו האישיותיים אשר עמדו ברקע למעורבותו בעבירות שבהן הורשע. הנאשם השתתף בקבוצה זו עד לסיומה, במשך כחצי שנה. כמו כן, הלה מסר בדיקות, שהצביעו על כך שהוא נמנע משימוש בסמים.

בתסקיר לעניין העונש, שהתקבל ביום 22.03.2017, עמד שירות המבחן, בין היתר, על רקעו האישי והמשפחתי של הנאשם, נסיבות חייו, ההיסטוריה העבריינית שלו, יחסו לעבירות שבמוקד כתב האישום המתוקן, ועוד. מטעמים של צנעת הפרט לא אעלה עלי גזר הדין את כל המפורט בתסקירים אלה, לבד מלציין כי הנאשם קיבל אחריות מלאה על ביצוע העבירות, והביע חרטה ובושה על מעורבותו בפלילים. הנאשם אמנם התקשה להסביר את בחירותיו, אך שירות המבחן התרשם מכך שניכר כי הוא מודע לדפוסים המכשילים באישיותו שעמדו ברקע להתחברותו עם חברה שולית ומעורבותו בפלילים. בהמשך, העריך שירות המבחן כי מהנאשם נשקף סיכון ברמה בינונית-נמוכה להישנות התנהגות פרוצת גבולות, אך סבר כי המשך טיפול עשוי להפחית מסוכנות זו.

לבסוף, לאחר ששירות המבחן שקל את מכלול השיקולים הרלוונטיים, ובכלל זה את העובדה כי הנאשם הבין את חומרת מעשיו ומביע צער על כך; את התרשמותו כי ההליכים הפליליים המתנהלים כנגדו מהווים עבורו גורם מרתיע; גילו הצעיר; ושיתוף הפעולה המלא שלו עם ההליך הטיפולי והמוטיבציה שהביע להמשיך בטיפול זה, מה שעשוי להפחית את רמת המסוכנות הנשקפת הימנו, המליץ שירות המבחן ליתן עדיפות לשיקול השיקום.

לאור אלה, בא שירות המבחן בהמלצה להשית על הנאשם ענישה בדמות מאסר בעבודות שירות (תוך התחשבות לצורך התקופה בעובדה כי הלה שהה עד כה בתנאים מגבילים, וברצונו להמשיך ולהשתתף בהליכים טיפוליים), צו מבחן ופסילת רישיון מסווגת למלגזה.

4. **מחוות דעת הממונה על עבודות השירות**, אשר התקבלה ביום 30.04.2017, עולה כי הנאשם מתאים לביצוע עבודות שירות.

ב. טיעוני הצדדים (עיקרי הדברים)

5. באת כוח המאשימה עמדה על חומרת מעשיו של הנאשם, על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מהם ועל הצורך להחמיר בענישתם של סוחרי הסמים. הלה הפנתה לפסיקה של בתי המשפט השונים, ועתרה לקבוע בגין האישום הראשון מתחם עונש הנע בין מאסר מותנה לבין 8 חודשי מאסר; בגין האישום השני, מתחם עונש הנע בין 8 ל- 18 חודשי מאסר; ובגין האישום השלישי, מתחם עונש הנע בין מאסר מותנה או של"צ לבין מאסר קצר שיכול שירוצה בעבודות שירות. לצד אלה, נטען כי יש לקבוע מתחם כולל הנע בין 8 ל- 18 חודשי מאסר.

כמו כן, באת כוח המאשימה הפנתה לתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם, ובפרט להתרשמותו של השירות לפיה לנאשם קווי אישיות ילדותיים ובלתי בשלים וכי הוא נמשך לחברה שולית ועוברת חוק.

בשים לב לאלה, ולאור יתר הטענות שנטענו מפיה, עתרה באת כוח המאשימה להשית על הנאשם מאסר לתקופה שלא תפחת מ- 14 חודשים, מאסר מותנה ארוך ומרתיע, קנס, התחייבות, פסילת רישיון נהיגה בפועל ופסילת רישיון נהיגה על תנאי.

6. מנגד, בא כוח הנאשם טען כי מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים, ככל שהדברים נוגעים לאישומים הראשון והשלישי, מצויה ברף נמוך. אשר לעבירת הסחר, נטען כי המדובר בכמות סם קטנה שנמכרה בתמורה לסכום שאיננו גבוה. עוד נטען, כי אין עסקינן בסוחר סמים "קלאסי" אלא באדם צעיר שכשל, ועל כן נתבקש בית המשפט לאבחן בין העניין שנדון בפניו לבין הנאשמים שעניינם נדון בפסיקה שהוגשה מטעם המאשימה.

בהמשך, ההגנה הסכימה לכך שהרשעתו של הנאשם תיוותר על כנה, וטענה כי יש בהרשעה זו כשלעצמה כדי לפגוע בו. כמו כן, ההגנה הפנתה למאפייני החיוביים של הנאשם, ובכלל זה לעברו הפלילי הנקי, לגילו הצעיר, ולעובדה כי הוא הודה במיוחס לו וקיבל אחריות על מעשיו. לבסוף, ולאחר שהפנה גם לטראומה שנגרמה לנאשם כתוצאה ממעצרו, להליך הטיפולי שעבר, ולכך שמאז שחרורו מהמעצר הוא לא השתמש בסמים ולא הסתבך עוד בפלילים, עתר בא כוח הנאשם לקבוע מתחם עונש הולם שהרף התחתון שלו הוא בעבודות שירות, ולגזור את עונש של הנאשם ברף התחתון. קרי, מאסר בעובדות שירות, שלא למשך פרק הזמן המקסימלי. לחילופין, נטען כי אף אם בית המשפט ימצא לנכון לקבוע מתחם עונש הולם שהרף התחתון שלו הוא מאסר מאחורי סורג וברית, כי אז עדיין קיימת הצדקה לסטות לקולא ממתחם זה. בד בבד, ביקשה ההגנה להימנע מפסילת רישיון הנהיגה של הנאשם בפועל, או למצער, לסייג מפסילה זו את רישיון הנהיגה של הנאשם על מלגזה, שמשמשת אותו לצרכי פרנסה.

7. הנאשם אשר קיבל את "זכות המילה האחרונה", מסר כי הוא מבין שביצע טעות וכי פגע בסביבתו. לדבריו, הוא הסתובב בחברה שולית וכך מעד והתחיל להשתמש בסמים, מה שבתורו הוביל אותו לבצע את עבירת הסחר. הנאשם אף סיפר אודות ההליך הטיפולי שעבר, וטען כי נתרם מכך. לבסוף, הנאשם הביע את תקווה כי בית המשפט יתחשב בו.

דין והכרעה

8. בסימן א'1 לפרק ו' בחוק העונשין, אשר הוסף לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") במסגרת תיקון מס' 113, נקבע **עקרון ההלימה** כעקרון המנחה בענישה. לאמור, ניתן משקל בכורה לשיקולי גמול, ונקבע כי בראש ובראשונה על העונש להלום את חומרת העבירה בנסיבותיה ואת מידת אשמו של הנאשם. יחד עם האמור, עקרון ההלימה אשר ניצב במרכזו של תיקון 113 אינו עומד לבדו, ושומה על בית המשפט להעניק משקל משמעותי גם לשיקולי **שיקום** הנאשם (ר' בעניין זה פס' 12 בפסק דינו של כב' השופט ס' ג'ובראן בע"פ 452/14 **ניסים דבוש נ' מדינת ישראל**, (03.04.2014); פס' 6 בפסק דינה של כב' השופטת א' חיות בע"פ 7459/12 **שיבר נ' מדינת ישראל**, (20.06.2013)).

בהתאם למתווה שהותווה על ידי המחוקק בתיקון 113 לחוק העונשין ופורש לאחר מכן בפסיקתו של בית המשפט העליון (ראו ע"פ 8641/12 **מוחמד סעד נ' מדינת ישראל**, (05.08.2013)), בעת גזירת העונש שומה על בית המשפט לנקוט בהליך תלת שלבי: תחילה, מקום בו מדובר בנאשם שהורשע בכמה עבירות, יש לקבוע אם הן מהוות "אירוע אחד" או כמה אירועים נפרדים; בשלב השני, וככל שייקבע כי מכלול מעשיו של הנאשם מהווה "אירוע אחד", יש לקבוע את מתחם העונש ההולם בגין אותו אירוע. לחילופין, אם ייקבע כי מעשיו של הנאשם מהווים כמה אירועים נפרדים, כי אז יש לקבוע מתחם עונש הולם נפרד בגין כל אירוע; בשלב השלישי, יגזור בית המשפט את עונשו של הנאשם בגדרי המתחם שנקבע או מחוצה לו, ככל שמתקיימים שיקולי שיקום או מנגד שיקולים של הגנה על שלום הציבור. מקום בו נקבעו כמה מתחמי

ענישה נפרדים, בית המשפט יגזור את עונשו של הנאשם בגדרי כל מתחם ומתחם, תוך קביעת מידת החפיפה בין העונשים או הצטברותם. לחילופין, בית המשפט רשאי גם לגזור על הנאשם עונש כולל אחד.

ג. קביעת מתחם העונש ההולם

9. מאחר שהנאשם הורשע בשלושה אישומים שונים, שומה על בית המשפט להחליט תחילה אם יש לראות במכלול מעשיו של הנאשם כ"אירוע אחד" או שמא ככמה אירועים נפרדים. כאן גם יצוין, כי עמדתה של המאשימה בעניין זה איננה נהירה לבית המשפט. שכן, תחילה היא הפנתה וצינה מה הם מתחמי הענישה ההולמים לכל אישום ואישום, אך לבסוף ציינה כי היא עותרת "למתחם כולל של 8 עד 18 חודשים" (עמ' 11, שורה 17, בפרוטוקול).
- כפי שצוין זה עתה, מקום בו מדובר בנאשם שהורשע בכמה עבירות, שומה על בית המשפט להכריע אם הן מהוות "אירוע" אחד או כמה "אירועים" נפרדים, ובהתאם למסקנה שתתקבל לקבוע מתחם עונש כולל או כמה מתחמי עונש נפרדים. אולם, בהתאם למתווה גזירת הדין שאומץ בתיקון 113, לא ניתן לשלב בין שתי דרכי הפעולה האמורות. קרי, לא ניתן לקבוע מתחמי ענישה נפרדים בגין כל "אירוע", ובד בבד, בסיכומם של דברים, לקבוע מתחם עונש הולם אחד.
10. לגופם של דברים, ותהא עמדתה של המאשימה בעניין זה אשר תהא, בית המשפט סבור כי במקרה הנדון, לנוכח "מבחן הקשר הדוק" ויתר מבחני העזר אשר נקבעו לעניין זה בפסיקתו של בית המשפט העליון (ראו למשל, דעת הרוב בע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל**, (29.10.2014) (להלן: "**עניין ג'אבר**"); ע"פ 1261/15 **יוסף דלאל נ' מדינת ישראל**, (03.09.2015) (להלן: "**עניין דלאל**"); ע"פ 3164/14 **גיא פן נ' מדינת ישראל**, (29.06.2015)), אין מנוס מלקבוע מתחמי ענישה נפרדים בגין כל אישום שבו הורשע הנאשם.
- הדברים אמורים בשים לב לכך שעל אף שהמדובר בעבירות שכולן מתחום הסמים, עדיין עסקינן בעבירות שונות זו מזו (הכוונה לעבירת הסחר בסם למול עבירות של החזקת סם לצריכה עצמית), שבוצעו בהפרשי זמן ניכרים, במקומות שונים, כאשר אין המדובר במקרה שבו אותו תכנון מוקדם עומד מאחורי כולן, ותוך שהמדובר בסוגי סם שונים. כך למשל, ביום 02.03.2016 החזיק הנאשם לצריכתו העצמית בסם מסוג קוקאין; כעבור כמעט חודש ימים, ביום 30.03.2016, ביצע הנאשם עבירה שונה בתכלית מזו הראשונה, ומכר לסוכן סם מסוג קוקאין; וכעבור כשלושה חודשים נוספים, ביום 20.06.2016, החזיק לצריכתו העצמית בסם מסוג חשיש.
- כל אלה, מובילים את בית המשפט למסקנה לפיה **לא** קיים "קשר הדוק" בין האישומים שונים. משכך, יש לראות במעשיו של הנאשם בכל אישום כ"אירוע" העומד בפני עצמו, ולקבוע בגין כל אחד מהם מתחם עונש הולם נפרד (ראו והשוו הדברים שנאמרו בעניין זה בת"פ (מחוזי חיפה) 1108-05-15 **מדינת ישראל נ' שמואל בן יאיר**, (08.12.2015); ע"פ (מחוזי באר שבע) 31724-10-13 **ליאור מלכך נ' מדינת ישראל**, (08.01.2014)).
11. אשר למתחמי הענישה גופם, כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, קביעתם של אלו תיעשה בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרון המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוען, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת.
12. בכל הנוגע **לערכים החברתיים המוגנים** אשר נפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נדמה כי אין צורך להכביר מילים אודות החומרה הרבה הכרוכה בעבירות הסמים. פקודת הסמים המסוכנים נחקקה על מנת להגן על ערכים חברתיים מרכזיים ובראשם החובה להגן על שלומו של הציבור, בריאותו, בטחונו האישי ועל רכושו. הסמים המופצים מעמידים בסכנה את בריאותם וביטחונם הן של המשתמש עצמו והן של הציבור בכללותו, וזאת משום שמעבר לנזקים

הגופניים המשמעותיים העשויים להיגרם כתוצאה מהשימוש בסם, נגע ההתמכרות מביא בעקבותיו גם להרחבת מעגל הפשיעה, כאשר המכור לסם מתפתה לבצע עבירות נוספות כדי לממן לעצמו את מנת הסם הבאה.

הדברים מקבלים משנה תוקף ככל שעסקינן בעבירת הסחר, כאשר לא בכדי מצא המחוקק לקבוע בצידה עונש מרבי חמור ביותר, בדמות 20 שנות מאסר. בדומה למחוקק, ובעקבותיו, גם בתי המשפט מצווים להילחם ביד קשה נגד עברייני הסמים, ולא כל שכן נגד אלו הסוחרים בהם. נגע הסמים פשה בארצנו כמגיפה ומשכך, גם על בתי המשפט לתרום את חלקם במלחמה בנגע זה באמצעות הטלת עונשים חמורים ומרתיעים. כך, שומה על בתי המשפט להעביר את המסר כי מי שנגרר אחרי מעשי עבירה המסכנים חיי אדם בצורה מפליגה, צריך לדעת אל-נכון כי אם יתפס יטופל עניינו בכל חומרת הדין (ראו דבריו של כב' השופט מ' חשין בע"פ 6029/03 **מדינת ישראל נ' גולן שמאי**, פ"ד נח (2) 739, 734 (2004); ו דבריו של כב' השופט א' לוי בע"פ 7070/03 **עליאן זניד נ' מדינת ישראל**, (03.04.2006)).

13. לנוכח הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, כפי שיפורט להלן, ובייחוד בשים לב לעובדה כי מצד אחד, הנאשם סחר והחזיק בסם "קשה" מסוג קוקאין; ומצד שני, משקל הסמים שבהם הוא סחר והחזיק איננו גבוה, ולכך שבהזדמנות אחרת הוא החזיק לצריכתו העצמית בסם "קל" מסוג חשיש, מצאתי כי במקרה הנדון, מצויה **מידת הפגיעה** בערכים המוגנים ברף בינוני.

14. בבחינת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות**, נתתי דעתי בראש ובראשונה לסוג הסם שבו סחר הנאשם ולמשקלו. המדובר בסם מסוכן מסוג קוקאין הנמנה עם "הסמים הקשים", וששנים רבות של מחקרים מדעיים שנעשו בתחום לימדו אותנו כי הנזקים שסם זה מביא עמו קשים מהנזקים הנגרמים עקב שימוש בסמים "קלים" כגון חשיש או מריחואנה. בכל הנוגע למשקל הסם הנסחר, אכן עסקינן בכמות סם שהיא למעלה מכפולה מזו שנקבעה בפקודה כ"חזקת ההחזקה לצריכה העצמית", אולם עדיין אין המדובר בכמות גדולה באופן ניכר או בכמות סיטונאית שנועדה לצורך שימושם של מספר גדול של בני אדם. עוד יש להביא בחשבון גם את התמורה, בסך 550 ₪, שהתקבלה על ידי הנאשם בעת ביצוע עבירת הסחר, ושהיא למעשה נגזרת של כמות הסם הנסחר.

בהמשך לאמור, בית המשפט שוקל את סוג הסם שהחזיק הנאשם לצריכתו העצמית ואת משקלו, כאשר בהזדמנות אחת, הוא החזיק באותו סם "קשה" מסוג קוקאין, במשקל 0.8463 גרם נטו, משקל שאינו גבוה בצורה ניכרת; ובהזדמנות אחרת, בסם מסוג חשיש, שהוא סם קל יותר מהקוקאין, במשקל כולל של 0.5952 גרם נטו, שהוא משקל מזערי וקטן בהרבה מהמשקל שנקבע בפקודה עבור סם זה כ"חזקת ההחזקה לצריכה עצמית".

עוד במסגרת זו, נתתי דעתי לעובדה כי לעבירת הסחר קדם תכנון מוקדם מצדו של הנאשם, כאשר אין המדובר במשתמש מכור לסמים אשר בספונטניות ניצל הזדמנות שבאה לפתחו ומכר חלק ממנת הסם שלו כדי לממן לעצמו את מנת הסם הבאה. במקרה הנדון, הסוכן התקשר אל הנאשם, וביקש לקנות סם במחיר של 550 ₪. בהמשך, כעבור כשעה, הנאשם התקשר אל הסוכן ובמהלך שיחה זו הם תיאמו את המפגש ביניהם, בסמוך לביתו של האחרון. לאחר התיאום האמור, הנאשם הגיע ברכבו למקום המפגש, ומסר לסוכן את הסם בתמורה למחיר שתואם ביניהם במהלך השיחה הראשונה. במעשים אלה, כאמור, בא לידי ביטוי אותו תכנון מצדו של הנאשם שקדם לביצוע עבירת הסחר.

כמו כן, בית המשפט שת ליבו לכך שהסוכן משוחח עם הנאשם ב"קודים", ובכך למעשה, האחרון מפגין בקיאות בסלנג העברייני של עולם המשתמשים בסמים, ונדמה כי עולם זה אינו זר לו כלל ועיקר. בהמשך לאמור, אף נתתי דעתי לעובדה כי הנאשם מוכר את הסם בחלוף כשעה וחצי בלבד מאז פנייתו של הסוכן אליו, מה שמלמד אודות הנגישות הרבה שיש לו לסם המבוקש.

בכל הנוגע לסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את עבירת הסחר, הלה טען בשירות המבחן כי התרועעותו בחברה שולית ושימושו בסמים הם שהביאו אותו לביצוע העבירה הנדונה. לצד אלה, הנאשם מסר לשירות המבחן כי איננו מכור לסמים

וממילא לא טען כי סחר בהם לשם מימון התמכרותו. באלה יש כדי ללמד על כך שהנאשם פעל מתוך בצע כסף גרידא, ולדידי אין דינו של אדם הסוחר בסמים אך בשל התמכרותו ומתוך רצון לממן לעצמו את מנת הסם הבאה, כדין אדם הסוחר בסמים מתוך מטרה להשגת רווח כספי מהיר וקל על גבם של המכורים לסם ועל חשבון ביטחוננו של כלל הציבור.

לצד האמור, בכל הנוגע לעבירת הסחר, יש ליתן את הדעת לכך שהסוכן הוא שהתקשר אל הנאשם והוא שביקש לקנות ממנו סמים. ברי כי אין בכך כדי לפטור את הנאשם מאחריותו בפלילים (והדבר אף לא נטען), אך נדמה כי ניתן להעניק לכך משקל מסוים במסגרת סעיפים 40ט(א)(2) ו- 40ט(א)(5) לחוק העונשין (וראו גם ע"פ 1224/07 **אברהם בלדב נ' מדינת ישראל**, (10.02.2010); וע"פ 5268/04 **ליודמילה מינין נ' מדינת ישראל**, (07.11.2005)). אם כי, המשקל שיינתן לכך לא יהיה גבוה. שכן, אף אם היה זה הסוכן ששתל את הרעיון בראשו של הנאשם, הרי שהוא לא הפעיל עליו כל לחץ ממשי, תוך שהנאשם היה חופשי כל העת לסרב לבקשתו.

לבסוף, כתוצאה מביצוע עבירת הסחר לא נגרם נזק ממשי כלשהו, אולם זאת אך משום ש"הקונה" של הסם היה סוכן שהופעל על ידי משטרת ישראל. אשר על כן, אין להעניק משקל לקולא לנסיבה אחרונה זו. דברים דומים אף צריכים להיאמר בכל הנוגע להיעדר הנזק כתוצאה מביצוע העבירות של החזקת סם לצריכה עצמית שאותן ביצע הנאשם. שכן, אלו הן דרכן של עבירות הסמים, כאשר פעמים רבות לא ניתן להצביע על נזק מוחשי ומידי שנגרם כתוצאה מביצוע, מה שאינו מפחית כהוא זה מהנזק הרב וארוך הטווח שהן גורמות, וניתן לשקול את הדברים גם בבחינת הנזק הפוטנציאלי הטמון בעבירות הסמים.

15. בכל הנוגע **למדיניות הענישה הנוהגת**, ולצד חובתו הכללית של בית המשפט לנקוט ביד קשה כנגד סוחרי הסמים ולהחמיר בענישתם (ראו למשל: ע"פ 1654/16 **גל שרר נ' מדינת ישראל**, (27.02.2017), והפניות שם), סקירת הפסיקה מעלה כי בגין סחר בקוקאין במשקל הקרוב לגרם אחד, נקבעים מתחמי ענישה שהרף התחתון שלהם נע בין מספר חודשי מאסר, שניתן לרצותם בעבודות שירות, לבין 9 חודשי מאסר בפועל. העונשים המושגים בגדרי המתחמים נעים גם הם על פני מנעד רחב, ומשתנים בהתאם לנסיבות ולמאפיינים האישיים של כל נאשם ונאשם.

לצד קיומו של מנעד הענישה האמור, מהפסיקה הענפה ניתן ללמוד כי **בדרך כלל**, מושגים על הנאשמים השונים שהורשעו בעבירות של סחר בסם מסוג קוקאין במשקלים שאינם גבוהים עונשי מאסר לתקופות הנעות סביב 10 חודשים. אם כי, יצוין שרובם המכריע של התיקים עוסקים בנאשמים שהורשעו בכמה עבירות של סחר בסם או בעבירות נוספות שנלוו לעבירה זו, כך שלעיתים קשה "לבודד" מהפסיקה את העונש המושג בגין עבירת סחר אחת בלבד.

16. כהמחשה ודוגמה למקרים שבהם בגין אירוע של סחר בקוקאין במשקל הקרוב לגרם אחד נקבעו מתחמי ענישה שהרף התחתון שלהם הוא עונש מאסר, שבשים לב לאורכו לא ניתן לרצותם בעבודות שירות, ראו למשל:

רע"פ 8408/15 **שמעון חביב נ' מדינת ישראל**, (09.12.2015), שם דובר בנאשם שהורשע, בין היתר, בעבירה של סחר בסם, בכך שמכר ביחד עם שותפו לאחד מלקוחותיהם סם מסוג קוקאין במשקל 1.1 גרם בתמורה ל- 600 ₪. בגין אירוע זה, **נקבע מתחם עונש הולם הנע בין 8 ל- 18 חודשי מאסר**. יצוין, כי במקרה זה הנאשם הורשע, בסך הכול, בשתי עבירות של סחר בסם ועבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, והושת עליו עונש של 17 חודשי מאסר בפועל.

רע"פ 126/15 **טל חביב נ' מדינת ישראל**, (13.01.2015), אליו הפנתה המאשימה, שם דובר בנאשם שהורשע בשלוש עבירות של סחר בסם מסוכן, בכך שמכר קוקאין לסוכן סמוי בשלוש הזדמנויות, במשקלים ובעבור הסכומים הבאים: במשקל של 0.3901 גרם נטו תמורת סכום של 460 ש"ח; במשקל של 0.8179 גרם נטו תמורת סכום של 800 ש"ח; במשקל של 2.5056 גרם נטו תמורת סכום של 2,000 ₪ (בתיווך של חברו אשר הואשם יחד עם הנאשם). **נקבע כי מתחם העונש ההולם לכל מכירה, וכן לתיווך, נע בין 8 ל- 18 חודשי מאסר בפועל**.

עמוד 6

עפ"ג (מחוזי חיפה) 24649-08-14 **אלירן מאגלי נ' מדינת ישראל**, (02.12.2014), שם דובר בנאשם אשר הורשע, בין היתר, בשתי עבירות של סחר בסם, בכך שמכר קוקאין לסוכן משטרה, בהזדמנות אחת במשקל של 1.0387 תמורת 800 ₪; ובהזדמנות השנייה, במשקל שאינו ידוע תמורת 800 ₪. נקבע כי **מתחם העונש ההולם בגין ביצוע עבירות הסחר בקוקאין ינוע בין 8 ל- 14 חודשי מאסר**.

ת"פ (שלום עכו) 7871-06-14 **מדינת ישראל נ' עאמר סבאח**, (14.01.2015), שם דובר בנאשם, בעל עבר פלילי מכביד, אשר הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של סחר בסם מסוכן, בכך שמכר לסוכן משטרה סמיו מנת סם קוקאין במשקל של 0.1803 גרם נטו בתמורה ל- 300 ₪. נקבע כי **מתחם העונש ההולם במקרה הנדון ינוע בין 8 ל- 18 חודשי מאסר, מאסר על תנאי, ופסילת רישיון נהיגה**. על הנאשם הושת עונש מאסר בפועל למשך 10 חודשים והופעל מאסר מותנה, חלקו בחופף, כך שבסך הכול נגזר על הנאשם לרצות מאסר למשך 15 חודשים, לצד ענישה נלווית.

17. למקרים שבהם נקבעו מתחמי ענישה שהרף התחתון שלהם הוא מאסר של כמה חודשים בודדים, שניתן לרצותו בעבודות שירות, ראו למשל:

עפ"ג (מחוזי באר שבע) 30178-01-17 **חוסאם עוקבי נ' מדינת ישראל**, (01.03.2017), טרם פורסם במאגרים המשפטיים), שם דובר בנאשם אשר הורשע בעבירה של סחר בסם, בכך שמכר לסוכן משטרה קוקאין במשקל 0.16 גרם נטו וסם מסוג הרואין במשקל 0.79 גרם נטו, תמורת 300 ₪. נקבע כי **מתחם העונש ההולם ינוע בין ששה חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות, בנסיבות חריגות לקולה, לבין 15 חודשי מאסר בפועל, בנסיבות מחמירות**. לבסוף, על הנאשם נגזר מאסר למשך 6 חודשים, לריצוי בעבודות שירות, לצד ענישה נלווית.

ת"פ (שלום ירושלים) 6929-10-15 **מדינת ישראל נ' ראפת מתעב**, (29.05.2016), שם דובר בנאשם אשר הורשע על יסוד הודאתו בשלוש עבירות של סחר בסם מסוכן, בכך שמכר סם מסוג קוקאין במשקלים ותמורת הסכומים הבאים: במשקל 0.74 גרם נטו תמורת 300 ₪; במשקל 1.6109 גרם נטו תמורת 100 אירו ו- 150 ₪; במשקל 0.71 גרם נטו תמורת 400 ₪. נקבע כי **מתחם העונש בגין כל עסקה נע בין 5 ל- 15 חודשי מאסר**. בסופו של דבר, על הנאשם הושת עונש של 21 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית.

כן ראו: עפ"ג (מחוזי ירושלים) 16037-01-17 **מדינת ישראל נ' דגו טפרה**, (23.05.2017); עפ"ג (מחוזי מרכז) 4327-09-14 **טארק ערפאת נ' מדינת ישראל**, (02.11.2014); ת"פ (שלום ירושלים) 6929-10-15 **מדינת ישראל נ' ראפת מתעב**, (29.05.2016); ת"פ (שלום תל אביב יפו) 60882-12-14 **מדינת ישראל נ' עמיקם בן שטרית**, (04.02.2016).

18. כאן גם יצוין, כי לא התעלמתי מהפסיקה שהוגשה מטעמים של המאשימה וההגנה, אולם העיון בה נעשה תוך ביצוע האבחנות המתבקשות, בשים לב למשל, לסוג הסם הנסחר, לכמויות שלו, לתמורה שהתקבלה בעדו, לעברו הפלילי של כל נאשם ונאשם, וכיוצא באלה.

על כל פנים, נהיר לבית המשפט כי קיימים גם מקרים שבהם התקיימו נסיבות מיוחדות, לכאן או לכאן, הושתו עונשים החורגים לחומרה או לקולא ממדיניות הענישה הנוהגת, כפי שזו הוצגה לעיל. כך גם ברי, כי כל צד יבקש להפנות את בית המשפט דווקא לאותם פסקי דין ספציפיים שמשרתים את האינטרס שלו. אולם, וזאת חשוב להדגיש, גם לאחר תיקון 113 הענישה נותרה אינדיבידואלית וכל מקרה צריך להיבחן לגופו, תוך שהבחינה כאמור תמיד צריכה להיעשות לגופן של העבירות והנסיבות הנלוות להן ולגופם של נאשמים, על כל מאפייניהם האישיים ונסיבותיהם הייחודיות (ראו והשוו ע"פ 433/89 **ג'ורג' אטיאס נ' מדינת ישראל**, פ"ד מג(4) 170, (1989); ורע"פ 3173/09 **פראגין נ' מדינת ישראל**, (05.05.2009)). קביעת מתחמי הענישה והשתת העונשים בגדריהם לעולם לא יכולים להיעשות על סמך הכותרות של

העבירות (ראו והשוו ע"פ 1323/13 רך חסן נ' מדינת ישראל, (05.06.2013); ורע"פ 4088/13 אחמד בן שחדה הדרי נ' מדינת ישראל, (11.06.2013)).

עוד חשוב להדגיש, כי השיקול שעניינו "מדיניות הענישה" הינו אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים אותם ישקול בית המשפט בטרם קביעת מתחם העונש ההולם וגזירת הדין (ראו בעניין זה ע"פ 1903/13 חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל, (25.06.2013)).

19. אשר לעבירות של החזקת סם לצריכה עצמית, סקירת הפסיקה מלמדת כי במקרים שבהם דובר בנאשמים שהחזיקו לצריכתם העצמית, הן סם מסוג חשיש והן סם מסוג קוקאין, נקבעו מתחמי ענישה הנעים בין מאסר מותנה לבין עונשי מאסר שאורכם נמדד בחודשים, וראו בעניין זה, למשל: ע"פ (מחוזי מרכז) 18937-02-16 אלמסימי נ' מדינת ישראל, (14.06.2016), טרם פורסם במאגרים המשפטיים; ת"פ (שלום ראשון לציון) 11342-09-15 מדינת ישראל נ' מתניה גונן, (24.03.2016); ת"פ (שלום ראשון לציון) 2147-04-15 מדינת ישראל נ' אריס פרץ, (16.07.2015); ת"פ (שלום תל אביב יפו) 41105-10-10 מדינת ישראל נ' מוסטפה אלמגרבי, (03.12.2014).

20. כללם של דברים, בשים לב לעקרון המנחה בענישה, לערכים המוגנים שפגעו ולמידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנוהגת, ולנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, הריני לקבוע מתחמי ענישה כדלקמן:

בגין האירוע שבו ביצע הנאשם את עבירת הסחר בסם, ינוע מתחם העונש ההולם בין 8 ל- 18 חודשי מאסר בפועל;

בגין האירוע שבו ביצע הנאשם את עבירת ההחזקה לצריכה עצמית של סם הקוקאין, ינוע מתחם העונש ההולם בין מאסר מותנה לבין 8 חודשי מאסר בפועל;

בגין האירוע שבו ביצע הנאשם את עבירת ההחזקה לצריכה עצמית של סם החשיש, ינוע מתחם העונש ההולם בין מאסר מותנה לבין 6 חודשי מאסר, שניתן לרצותם בעבודות שירות.

ד. גזירת העונש המתאים לנאשם

21. ראשית חוכמה יצוין, כי בשים לב להוראות סעיף 40 לחוק העונשין, ובין היתר לאור העובדה שעסקינן בעבירות שכולן מתחום הסמים, מצאתי לגזור על הנאשם עונש אחד בגין מכלול האירועים שבהם הוא הורשע.

22. לגופם של דברים, על בית המשפט לגזור את עונשו של הנאשם בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, כפי שאלו מפורטות בסעיף 40 לחוק העונשין.

בעניין זה, נתתי דעתי לעובדה כי לנאשם עבר פלילי נקי ולכך שזו הסתבכותו הראשונה עם החוק. כן שקלתי את הפגיעה שעלולה להיגרם לנאשם ככל שיושת עליו עונש מאסר, וזאת בשים לב לגילו הצעיר באופן יחסי ולעובדה כי הלה טרם ריצה עונשי מאסר בעברו. כן יצוין, כי את גילו הצעיר באופן יחסי של הנאשם, ניתן לשקול לקולא כנסיבה לקולא בפני עצמה.

עוד ולקולא, יש ליתן את הדעת לכך שהנאשם הודה בביצוע העבירות, מה שייתר את העדתו של הסוכן המשטרתי ואף הביא לחיסכון בזמן שיפוטי יקר. בנוסף, יש להעניק משקל מסוים לחלוף הזמן מעת ביצוע העבירות. אם כי, אין המדובר

בפרק זמן ארוך בצורה ניכרת, ועל כן המשקל שניתן לנסיבה זו יהיה נמוך.

עוד יש ליתן את הדעת לעובדה כי הנאשם שהה במעצר מאחורי סורג ובריוח במשך פרק זמן שאינו מבוטל, כמעט חודשיים ימים; כארבעה חודשים נוספים היה עצור באיזוק אלקטרוני; ובמשך תקופה ארוכה נוספת היה משוחרר תחת תנאים מגבילים. ברי כי הליך המעצר אינו עונש או "מקדמה על חשבון העונש", אך סבורתני כי היה בהליך המעצר כדי להעביר לו את המסר הנדרש ולהרתיעו במידה רבה מביצוע עבירות נוספות בעתיד (גם שירות המבחן סבר כי יש בהליך הפלילי המתנהל נגדו כדי להרתיעו ולהציב עבורו גבולות), וייתכן שאף ניתן לשקול שיקול זה במסגרת סעיף 40א(3) לחוק העונשין.

לבסוף יצוין, כי אף נתתי דעתי לנסיבות חייו של הנאשם - כפי שאלה פורטו בתסקיר שירות המבחן ונפרסו במהלך שמיעת הטיעונים לעונש - אשר נדמה כי הייתה להן השפעה על ביצוע העבירות שבמוקד כתב האישום המתוקן.

23. כל אלה, על פניו, היו צריכים להביא את בית המשפט למסקנה כי יש לגזור את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם. אולם, בשים לב לאמור בסעיף 40ד(א) לחוק העונשין, שוכנעתי כי יש מקום במקרה הנדון לסטות לקולא מהמתחמים שקבעתי לעיל (בשים לב לכך שהרף התחתון של המתחם המחמיר ביותר שקבעתי הועמד על 8 חודשי מאסר), וזאת לאחר שהשתכנעתי כי קיים סיכוי של ממש כי הנאשם ישתקם בעתיד. ובמה דברים אמורים?

24. ראשית, כפי המפורט בתסקירים אשר הוגשו בעניינו של הנאשם, הנאשם שולב, במשך כחצי שנה, במסגרת הליך המעצר, בקבוצה טיפולית לעצורי בית בעיר אשקלון. כפי שפורט בתחילת הדברים, הנאשם הקפיד להגיע למפגשים הקבוצתיים והפרטניים שנערכו במסגרת קבוצה זו, וזאת גם לאחר שחזר להתגורר בעיר אשדוד. כך גם, השתתפותו של הנאשם במפגשים הקבוצתיים ובשיחות הפרטניות התאפיינה במחויבות גבוהה ושיתוף פעולה מלא, תוך שנמסר כי הלה היה שותף פעיל בקבוצה, שיתף מעולמו ובעבירות שביצע, וערך בחינה וביקורת של בחירותיו ודפוסי האישיותיים אשר עמדו ברקע למעורבותו בעבירות שבהן הורשע. עם סיום השתתפותו בקבוצה זו, הנאשם הביע מוטיבציה להמשיך להשתלב בהליכים טיפוליים נוספים.

אף לא יהיה זה מיותר לציין, כי במשך כל פרק הזמן הזה הנאשם מסר בדיקות שנמצאו נקיות משרידי סם, מה שכמובן מעיד על כך שהלה נגמל משימוש בסמים.

בשים לב לאלה, נדמה שלא בכדי שירות המבחן המליץ לבכר את האפיק השיקומי בעניינו של הנאשם, ולהימנע משליחתו למאסר מאחורי סורג ובריוח.

25. שנית, ואף מעבר לטיפול ה"מוסדי" שעבר הנאשם, כפי שתואר זה עתה, במקרה הנדון ניתן ללמוד אודות שיקומו אף מהעובדה כי מאז שחרורו מהמאסר הלה נמנע מלהשתמש בסמים, כפי שמעידות הבדיקות שאותן הוא מסר, שיתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן ולא שב לבצע עבירות נוספות. כידוע, בפסיקה נקבע זה מכבר כי לעיתים די בכך שבית המשפט ישתכנע שהנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי, משתף פעולה עם רשויות החוק ושירות המבחן, לא שב לדרכיו הרעות ולא מסתבך עוד בפלילים, כדי לקבוע כי אותו נאשם "השתקם או שיש סיכוי של ממש שישתקם בעתיד", מה שבתורו עשוי להצדיק סטייה לקולא ממתחמי הענישה שנקבעו, וראו בעניין זה, למשל: ע"פ 1903/13 **חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל**, (14.07.2013); רע"פ 7683/13 **דויד פרלמן נ' מדינת ישראל**, (23.02.2014); רע"פ 1441/14 **חמיס נ' מדינת ישראל**, (09.12.2014); ע"פ 5341/13 **מדינת ישראל נ' מוחמד אלקרעאן**, (08.12.2013); ועפ"ג (מחוזי באר שבע) 37682-03-13 **גרניק נ' מדינת ישראל**, (20.11.2013). כן ראו תזכיר חוק לתיקון חוק העונשין (הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה - תיקונים שונים), תשע"ו-2015. שם, "מוצע לאפשר לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם בהתקיים נסיבות חריגות שאינן קשורות

לביצוע העבירה אשר בעטיין גזירת העונש בתוך מתחם העונש לא תעלה בעניינו של הנאשם בקנה אחד עם עקרון ההלימה ועלולה להביא לעיוות דין.

בעניינו, שוכנעתי כי התנהלותו של הנאשם מאז שוחרר מהמעצר, הימנעותו משימוש בסמים ומביצוע עבירות נוספות, שיתוף הפעולה המלא שלו עם שירות המבחן, המוטיבציה שהביע להשתלב בהליכים טיפוליים נוספים, והניסיון שלו להשיב את חייו למסלול נורמטיבי, מלמדים כי למצער קיים סיכוי של ממש כי הוא ישתקם בעתיד בצורה מלאה ובאופן מוחלט.

כאן אף יצוין, כי שירות המבחן העריך כי מהנאשם נשקפת מסוכנות ברמה בינונית-נמוכה, וכי מסוכנות זו עשויה להצטמצם ככל שהלה יתמיד בהליך הטיפול-שיקומי. יוצא אפוא, בשים לב להשתתפותו של הנאשם בקבוצה הטיפולית והמוטיבציה שהלה מביע להמשיך ולהעמיק את הטיפול, כי הסיכון הנשקף ממנו, שכבר כעת איננו ברמה גבוהה, צפוי להישחק עד דק בהמשך.

26. ייתכן כי עוד צפויה לנאשם דרך לא קצרה עד לשיקומו המוחלט, אולם סבורתני כי לאור כל האמור לעיל, כבר בשלב זה ניתן לומר, לכל הפחות, כי יש סיכוי של ממש שהוא ישתקם בצורה מלאה בעתיד, וכי יש בכך כדי להצדיק סטייה לקולא ממתחם העונש אשר קבעתי בעניינו.

אכן, מלאכת גזירת הדין איננה קלה כלל ועיקר, ובית המשפט מודע לפסיקה המורה כי בעניינם של נאשמים שהורשעו בעבירות ממין אלו שבהן הורשע הנאשם, צריך האינטרס האישי של הנאשמים לסגת מפני שיקולי הענישה האחרים. יחד עם זאת, כפי שצוין זה מכבר, הענישה לעולם צריכה להיות אינדיווידואלית, ולא בכדי ניתן למצוא בפסיקתם של בתי המשפט השונים מקרים שבהם הושתו על נאשמים שהורשעו בביצוע עבירות של סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין, במשקלים דומים ואף גבוהים מאלה שבהן סחר הנאשם, עונשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, ולעיתים, בנסיבות חריגות ביותר, אף עונשי מאסר מותנים בלבד (בין אם לצד צווי של"צ ובין אם לאו. וראו בעניין זה, למשל: עפ"ג (מחוזי באר שבע) 30178-01-17 **חוסאם עוקבי נ' מדינת ישראל**, (01.03.2017). פסק דין זה, טרם פורסם במאגרים המשפטיים. לפסק דינו של בית משפט השלום, ראו ת"פ (שלום קריית גת) 19214-08-15 **מדינת ישראל נ' חוסאם עוקבי ואח'**, (29.11.2016); עפ"ג (מחוזי מרכז) 4327-09-14 **טארק ערפאת נ' מדינת ישראל**, (02.11.2014); ת"פ (שלום תל אביב יפו) 60882-12-14 **מדינת ישראל נ' עמיקם בן שטרית**, (04.02.2016).

במקרה הנדון, בית המשפט אינו מקל ראש בחומרת מעשיו של הנאשם, ומביע מהם סלידה רבתי. אולם, באיזון הראוי בין מכלול השיקולים והנסיבות אשר פורטו לעיל, הגם אם לא בלי התלבטות, ובייחוד בשים לב לכך שעסקינן בנאשם שזו הסתבכותו הראשונה עם החוק, שהודה בביצוע העבירה והביע צער וחרטה על מעשיו, לאור ההליך הטיפולי שאותו הוא עבר ועודנו צפוי לעבור; לנוכח המלצת שירות המבחן; ולאור החשש שמא השתתפות ענישה בדמות מאסר מאחורי סורג ובריח תפגע אנושות בהליך השיקום שעובר הנאשם, מצאתי כי ניתן בזו הפעם ללכת לקראתו ולבכר את שיקול השיקום בעניינו. אשר על כן, אמנע מלהשית על הנאשם עונש מאסר מאחורי סורג ובריח. כאן אף אזכיר, כי בשלב זה, כאשר יש סיכוי לא מבוטל כי הנאשם ייגמל באופן סופי מהשימוש בסמים ויחזור לדרך הישר, הרי שאינטרס השיקום איננו האינטרס שלו בלבד, כי אם של החברה כולה. שכן, ככל שהנאשם ישתקם, היא תקבל בחזרה לשורותיה אזרח נורמטיבי, פרודוקטיבי, שומר חוק ונקי מסמים. דומני כי השתתפות של עונש הכולל רכיב של מאסר בפועל, עונש שכאמור ייתכן שיהיה בו כדי לקטוע את ההליך השיקומי שעובר הנאשם, עלולה לפגוע הן באינטרס הפרטי של והן באינטרס של החברה כולה.

לצד האמור, מצאתי להדגיש בפניו של הנאשם כי הליך השיקום נועד בראש ובראשונה לשרת את טובתו שלו, וכי ככל שלא יתמיד בהליך, וחלילה ישוב לסורו, הרי שטוב שידע כי לא יזכה להתחשבות נוספת מצדו של בית המשפט. מן הראוי שידעיה זו תרחף מעל ראשו כל העת.

27. זאת ועוד, בשים לב לכך שאמנע מלהשית על הנאשם עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג וברח, ולאחר ששקלתי את מכלול השיקולים הרלוונטיים לעניין, מצאתי לנכות את ימי המעצר (בהתייחס הן למעצר מאחורי סורג וברח והן למעצר באיזוק אלקטרוני) מעונשו בצורה חלקית בלבד.

אשר לפסילת רישיון הנהיגה של הנאשם, בשים לב לעובדה כי הלה חדל להשתמש בסמים ולאור יתר השיקולים לקולא אשר פורטו בגזר הדין, עונש הפסילה בפועל שאשית עליו יהיה מתון ויסויג כך שלא יימנע הימנו להמשיך במקום עבודתו.

28. **מכל המקובץ לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **6 חודשי מאסר, שירוצו בעבודות שירות, בניכוי 45 ימים מימי מעצרו.**

בהתאם לאמור בחוות דעת הממונה מיום 30.04.2017, הנאשם יחל בריצוי עונש המאסר החל מיום 12.08.2017 או בכל מועד אחר אשר יקבע הממונה על עבודות השירות. עבודות השירות תבוצענה בפארק אשדוד ים, ברחוב מפקורה 1 באשדוד.

על הנאשם להתייצב לריצוי המאסר במועד הנקוב, בשעה 08:00, במפקדת גוש דרום של שב"ס ביחידה לעבודות השירות, אלא אם כאמור, הממונה על עבודות השירות יודיע לו על מועד תחילה אחר.

מוסבר לנאשם כי עליו לעמוד בתנאי העבודה, וכי כל הפרה של תנאי עבודות השירות עלולה להביא להפסקה מנהלית של העבודות ולריצוי יתרת התקופה במאסר ממש.

העתק ההחלטה בדחיפות לממונה על עבודות השירות.

ב. **צו מבחן של שירות המבחן למשך שנה מהיום.**

הובהרה לנאשם חשיבות שיתוף הפעולה עם שירות המבחן והוסברו לו ההשלכות שעלולות להיות לאי שיתוף פעולה זה.

העתק ההחלטה בדחיפות לשירות המבחן.

ג. **מאסר מותנה למשך 10 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום יעבור הנאשם עבירה בניגוד לפקודת הסמים, מסוג פשע.**

ד. **מאסר מותנה למשך 4 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מהיום יעבור הנאשם עבירה בניגוד לפקודת הסמים, מסוג עוון.**

ה. **קנס בסך ₪ 6,000 או 60 ימי מאסר תמורתו.**

הקנס יקוזז מסכום ההפקדה שהופקדה בקופת ביהמ"ש, וזאת ככל שלא קיים עיקול על כספים אלו. היתרה תשולם בתוך 90 יום מהיום.

ו. **אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה, למעט רישיון נהיגה על מלגזה, וזאת למשך 10 חודשים מהיום.**

ז. אני פוסלת את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה למשך 12 חודשים, וזאת על תנאי שלא יעבור כל עבירה בניגוד לפקודת הסמים המסוכנים במשך שנתיים.

בהסכמת המאשימה, סך של 3,500 ₪ שנתפסו על הנאשם, יושבו לו ע"י היחידה החוקרת.

מורה על השמדת המוצגים - סמים, בכפוף לחלוף תקופת הערעור.

מכשיר טלפון, כולל כרטיס ננו סים וכולל כרטיסי אשראי - יושבו לידי בעליהם.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ט' תמוז תשע"ז, 03 יולי 2017, במעמד הצדדים.

החלטה

על מנת לאפשר למאשימה לשקול להגיש ערעור על גזר הדין, ועל מנת שלא להעמיד את ערכאת הערעור בפני עובדה מוגמרת, הנני מורה על עיכוב ביצוע העונש למשך 45 יום.

אם לאחר עיון נוסף, תחליט המאשימה שלא לערער על גזר הדין, תודיע על כך מידית לב"כ הנאשם ולביהמ"ש.

ניתנה היום, ט' תמוז תשע"ז, 03 יולי 2017, במעמד הצדדים.

חתימה